Oma Loes en de grote flowerpower-steprace

Marianne Schenderling

Illustrator: Martin Schenderling

inkijkexemplaar

Marianne Schenderling

Oma Loes
en de grote flowerpower-steprace

Illustrator: Martin Schenderling

Eerste druk 2025
copyright tekst © Marianne Schenderling
copyright illustraties © Martin Schenderling

Omslag
vormgeving ProBeeld | Ambilicious

Binnenwerk
vormgeving Ambilicious Studio
redactie Inanna van den Berg| Ambilicious

Copyright © 2025 Ambilicious, Waddinxveen

ISBN 978-94-93366-83-1 | NUR 282
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Oma Loes
en de grote flowerpower-steprace

Ambilicious Waddinxveen | Kalmthout

Oma Loes komt logeren

Oma Loes is mijn lievelingsmens.

Ze komt uit Rotjeknor, zo noemt ze de stad waar ze woont: Rotterdam. Oma heeft geen auto, zij reist altijd met de bus als ze bij ons komt logeren. Vaak blijft ze een week of langer en dan doen zij en ik allerlei spannende, gekke dingen.

Als ze in de ochtend arriveert loopt ze altijd langs school. Lekker toevallig.

Omdat ik weet dat oma komt, staan mijn vriendinnen en ik al op de uitkijk. Zodra ik haar zie met haar grote rode tas roep ik keihard 'Oma, oma Loehoes.'

Mijn vriendinnen roepen met me mee: 'Oehoe Omaaa' of 'Oma van Ruby!' Zo heet ik.

We staan met z'n allen bij het schoolhek en oma komt daar ook naar toe. Ze ritst haar rode tas open, pakt er een grote puntzak vol snoep uit en deelt die uit. De jongens krijgen niets.

Ze voetballen gewoon door. Stommeriken.

Deze keer brengt oma Loes groene drakenlollies voor ons mee. De vorige keer kregen we zachte boterbabbelaars die smolten binnen een minuut op je tong. Een andere keer toverde ze rode wijnballen tevoorschijn, daar moest je voorzichtig op sabbelen anders kreeg je blaren op je gehemelte. Ze verraste ons ook eens met dropjes die onze tanden pikzwart kleurden en koekjes met geel zoete smurrie ertussen.

Groene Draakjes

Oma Loes deelt het snoep uit, steekt haar wijsvinger op en waarschuwt ons.

'Kijk uit, de draakjes leven nog. Jullie moeten er eerst aan likken en … voor je ze in je mond stopt, erop spugen.

Als je dat niet doet, groeit er een heel grote draak in je buik. Een veelvraatdraak!'